

ಕಾಣಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ತರೆ ನಕ್ಕಲರನ್ನೇ ಆ ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುತ್ತ ಇಡೀ ನಕ್ಕಲ್ ಚರ್ಚವಳಿಯನ್ನು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸತತವಾಗಿ ಸೋಲುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ, ಆ ಸೋಲನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಕ್ಕಲರ ಬಗೆಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಿಥ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಪ್ರತಂತದ ಬಗ್ಗೆ, ಕಾದಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹೊಂಬು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ‘ಕರಂಪಿ’ಗಳ ಅಪಾಧಭಾಿತವನ್ನೂ ಅವರು ಯಾವ ಹಿಂಜರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎರಡೂ ಪುದಿಗಳ ನಡುವೆ ನಲ್ಲಿಗುತ್ತಿರುವ ಅದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನ ಬಿಬರತೆ ಅಶ್ವೋಽಃ೦ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಡಿದೆ. ಕುರಿಕಾಯುವ ಹಡಿಹರಯೆದ ಹುಡುಗಿ ಸೈನಿಕರ ಅತ್ಯಾಬಾರಕ್ತೇ ಬಿಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಹತ್ತಾರು ಹೆಣಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಇರಿದು ನಕಲಿ ಪೂರ್ವೋಮಾಟವೂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸೈನ್ ಮಾಡುವುದು, ಪೋಲೀಸರ ಬೇಸುಗಾರ ಎಂಬ ಅನುಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಮಾಯಿಕರ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ನಕ್ಕಲರು ಅಪ್ಪಣಿ ನಿಂದುವುದು - ಇಂಥ ಹತ್ತು ಹಲವು ಘಟನೆಗಳು ಪುಸ್ತಕದ್ದರ್ಕೂ ಇಡಿಕಿರಿದೆ. ಕಂತೆ ಕಟ್ಟಲು ಹೊಂದವನೆ ಕಥನದ ಭಾಗವಾಗುವ ವಿವರಾಗಾಸವೂ ಇದೆ.

ಇಡೀ ಪುಸ್ತಕದ್ದರ್ಕೂ ಒಂದು ದಟ್ಟ ವಿಷಾದ ಅಂತವಾರ್ಹಿನಿಯಂತೆ ಹರಿಯತ್ತ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಬಹುದು. ಆ ವಿಷಾದದಲ್ಲಿ ಅಸಹಾಯಕರೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ಕಥನವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ ಅಂತರಂಗದ ಬ್ರತ್ಯಾದ ಜೊತೆಗೆ, ಇದರ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ನಕ್ಕಲ್ ಕಥನವಾಗಿಯಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕರ್ತರ್ಯಾದಕೊಳ್ಳಿತ್ತಿರುವ ಕಾಡಿನ, ಅದರ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅದಿವಾಸಿಗಳ ಅತಂತ್ರಗೊಳಿಷ್ಟುತ್ತಿರುವ ಬದುಕಿನ ಕಥನವಾಗಿಯೇ ಹೊಂದಬೇಕು.

ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಂಡಕಾರಣದ ಉಲ್ಲೇಖವೂ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಯಿಷಿಮುನಿಗಳ ಸಾಧನೆಯ ತಾಣವಾದ ದಂಡಕಾರಣ ರಣಭಾವಿಯ ರೂಪ ತಾಳಿಬಿಟ್ಟೆ ಎನ್ನುವ ಲೇಖಕರು, ಸೀತೆಗೆ ಈ

ವಿನಾಶದ ಸುಲೀಪು ಆಗಲೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದಂಡಕಾರಣ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇ ಅವಳು ಮೂರು ಕಾಮಜನ್ಯ ವೃಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ‘ಮಿಥ್ಯಾಭಾಷಣ’, ‘ಪರಸ್ತೀ ಗಮನ’ ಎಂಬ ಎರಡು ವೃಷಣಗಳು ರಾಮನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂರನೇ ವೃಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಶಿತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದು, ‘ಶತ್ರುವಿಲ್ಲದವರ ಬಗೆಗಿನ ಕೈಯೇ’. ‘ನಿವ್ರಿ ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವೇಮೋದಿ ವಸಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಅಪ್ರಾಗಿ ಮುಲೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಆಸ್ಯಾಗಬಹುದು’ ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ‘ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಾಗುತ್ತಾನೆ, ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಇಂದು ಅದೇ ದಂಡಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತಾಸ್ತಗಳು ಮೌರಿಯತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ನಕ್ಕಲರ ನಡುವಿನ ಪ್ರಫಣಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಸೋರಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಕ್ಕಲ್ ಚರ್ಚವಳಿಯನ್ನು. ಅವರ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಅಥವಾಸಿಹೋಳಲು ಮನಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರಕಾರಗಳ ನಡೆಯನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವ ಅಶ್ವೋಽಃ೦, ಈಗ ಕ್ಷೀಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಕಲ್ ಚರ್ಚವಳಿ ಹೋಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹೋಸ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಭುಗಿಲೇಭಾಷುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತೂ ಸೂಕ್ಷೆವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಹಿಂಗೆ: ‘ದೇಶದ ಸೇನೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸೋತಿತೆಂದೇ ಅಥವ; ಆದರೆ ಗೆರಲ್ಲಾ ಸೇನೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿದ್ದರೆ, ಅದು ಗೆದ್ದಂತೆಯೇ ಇಕ್ಕೆ’.

ಕಾತಿಕೋ ಆರೋ. ಅವರು ‘ಸತ್ಯವರ ಸೋಲ್ಲು’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಥಂಡಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಜತ್ತೀಭೇಗಿನ ಮಹತ್ವದ ಮತ್ತು ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಅನುವಾದಿತ ಕೃತಿ.